

בש"פ 8665/19 - פראג אלסעדיין נגד משטרת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8665/19

לפני:

כבוד השופטת ע' ברון

המבקש:

פראג אלסעדיין

נגד

המשיבה:

משטרת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט
המחוזי בבאר שבע מיום 27.12.2019 (כבוד
השופט ג' דניאל) ב-עמ"י 66929-12-19

בשם המבקש:

עו"ד אורי בן נתן

החלטה

1. בקשה למתן רשות לערור לפי סעיף 53(א1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 27.12.2019 (כבוד השופט ג' דניאל) ב-עמ"י 66929-12-19. במסגרתה, קיבל בית המשפט המחוזי ערר שהגישה המשיבה על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע שניתנה מוקדם יותר באותו יום, 27.12.2019 (כבוד השופט צ' פורר) ב-מ"י 66629-12-19 והורה על מעצרו של המבקש עד ליום 31.12.2019 שעה 12:00.

רקע עובדתי והליכים קודמים

2. המבקש נעצר ביום 10.12.2019 בגין חשד לביצוע עבירה לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 שעניינה החזקה שלא כדין של נשק ותחמושת וזאת לאחר שברכב החברה שבבעלותו נמצא אקדח (להלן: הרכב ו- הנשק, בהתאמה). למחרת ביקשה המשיבה את הארכת מעצרו של המבקש ב-7 ימים, בעוד המבקש טען כי אין קשר בינו לבין הנשק. בית משפט השלום (כבוד סגן הנשיאה א' ברסלר-גונן) נעתר לבקשה וקבע כי קיים בתיק חשד סביר המבוסס על כך שהמבקש נעצר בעודו נוהג ברכב שבו נמצא הנשק וזאת לאחר שהתקבל מידע מודיעיני בעניינו. כן נקבע כי עילות המעצר הן חשש לשיבוש הליכי משפט ו"מסוכנות הנובעת מעצם המעשה".

עמוד 1

ביום 16.12.2019 ביקשה המשיבה להאריך את מעצרו של המבקש ב-7 ימים נוספים, תוך שטענה כי החשדות נגדו התחזקו ואולם דרושות פעולות חקירה נוספות לרבות בדיקות מעבדהשטרם הסתיימו. המשיב מצידו עמד על שחרורו ולחלופין על קיצור משך מעצרו. בית משפט השלום (כבוד השופט י' בן דוד) קבע כי החשדות נגד המבקש מבוססים למדי ואף הוסיפו להתחזק והורה על הארכת מעצרו של המבקש עד ליום 19.12.2019.

3. המבקש שוחרר ממעצרו ביום 18.12.2019 לאחר שבפרקליטות הוחלט כי נכון לאותו שלב, טרם שהתקבלו ראיות פורנזיות, אין די בחומר הראיות כדי להגיש נגדו כתב אישום. כעבור מספר ימים, ביום 22.12.2019, התקבלו בדיקות מעבדה בעניינו של המבקש שקשרו בינו לבין הנשק, וזאת על בסיס ממצאים של טביעות אצבע ודנ"א. דא עקא, שהמשיבה התוודעה לבדיקות אלו רק ביום 25.12.2019 ולמחרת המבקש התייצב לבקשתה בתחנת המשטרה, שאז נעצר על ידה בשנית.

ביום 27.12.2019 ביקשה המשיבה את הארכת מעצרו של המבקש ב-5 ימים. בית משפט השלום (כבוד השופט צ' פורר) דחה את בקשת המשיבה תוך שהוא מכנה את התנהלותה "תמוהה" וזאת לנוכח השתהותה לאחר קבלת תוצאות בדיקות המעבדה. עם זאת נקבע כי ישנו חשד סביר לכך שהמבקש ביצע את העבירה המיוחסת לו וכי יש בכך כדי להקים עילת מסוכנות - אלאשפעולות החקירה הנדרשות אינן מחייבות את מעצרו, וזאת בשים לב לכך שהמבקש היה משוחרר כבר 8 ימים ללא כל תנאי מגביל. סוף דבר, שבית משפט השלום הורה על שחרורו של המבקש תוך חיובו בהתחייבות עצמית על סך 10,000 ש"ח, הפקדת ערבות צד ג' על סך 10,000 ₪, הפקדה כספית על סך 8,000 ש"ח וכן עמידה בתנאים מגבילים נוספים. לבקשת המשיבה, עיכב בית משפט השלום את ביצוע השחרור עד ליום 29.12.2019.

בו ביום קיבל בית המשפט המחוזי ערר שהגישה המשיבה והפך את החלטת בית משפט שלום. נקבע כי הראיות בתיק הן "ברמה גבוהה לביסוס העבירה המיוחסת למשיב [המבקש, ע'ב']", המקימה עילת מעצר של מסוכנות. בהמשך קבע בית המשפט המחוזי כי לנוכח מסוכנות זו שנשקפת מן המבקש אין ליתן משקל ממשי לשיהוי שחל בהתנהלותה של המשיבה. בהתאם, הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המבקש עד ליום 31.12.2019 שעה 12:00. מכאן הבקשה למתן רשות לערור שלפניי.

4. המבקש טוען כי בית המשפט המחוזי לא ייחס את המשקל הראוי לעובדה כי הלה היה משוחרר מזה 8 ימים ללא תנאים מגבילים; וכן להלכה שלפיה לא בנקל יורה בית המשפט להחזיר למעצר את מי שכבר שוחרר ממנו. נוסף על כך נטען כי פעולות החקירה שבגינן התבקש מעצרו של המבקש אינן ניתנות לשיבוש וכי לא נשקפת ממנו מסוכנות בהיעדר עבר פלילי.

דיון והכרעה

5. לאחר שעיינתי בבקשה למתן רשות לערור על נספחיה, נחה דעתי כי דינה להידחות אף ללא צורך להידרש לתגובת המשיבה או לקיום דיון בבקשה לגופה. ענייננו בבקשה "בגלגול שלישי", שאז חלה אמת מידה מצמצמת כפי שהותוותה ב-ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982); ושהוחלה גם על הליכים פליליים (ראו, למשל: בש"פ 4571/19 ואקנין נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (14.7.2019); בש"פ 4463/19 פלונית נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (1.7.2019)). הבקשה דן אינה נמנית עם אותם מקרים חריגים שבהם תינתן רשות לערור,

כגון כאשר מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית החורגת מדל"ת אמותעניינם של הצדדים להליך או מקום שבו מתקיימות נסיבות פרטניות ייחודיות המצדיקות זאת, דוגמת פגיעה לא מידתית בזכויות העצור או אי מתן משקל ראוי לשלום הציבור ולבטחונו (בש"פ 4497/19 אלמליח נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (7.7.2019); בש"פ 2306/19 אבו עואד נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (7.4.2019)). עוד יודגש כי קיומן של תוצאות שונות בערכאות דלמטה אינו מצדיק, כשלעצמו, הענקת רשות לערור (בש"פ 5094/19 אוחיון נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (29.7.2019); בש"פ 3429/15 שוקרון נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (19.5.2015)).

אף לגופם של דברים אין מקום לשנות מהחלטת בית המשפט המחוזי. אמנם נקבע בפסיקה כי לשם החזרתו למעצר של מי ששוחרר ממנו נדרשים טעמים כבדי משקל (ראו למשל: בש"פ 6100/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 15 והאסמכתאות שם (17.11.2013); בש"פ 8015/09 קוניוף נ' מדינת ישראל, פסקה 28 (20.10.2009)); ואולם בענייננו התקיים שינוי נסיבות מהותי בדמות הפקתן של ראיות פורנזיות בעניינו של המבקש שחיזקו במידה רבה את החשדות נגדו, בעוד המבקש מצידו מכחיש את המיוחס לו. על כן, לנוכח המסוכנות הנשקפת מן המבקש בהינתן עבירת החזקת הנשק שבה הוא נחשד ומשהוא עדיין נדרש לצורכי חקירה בשלב זה כעולה מהחלטת בית המשפט המחוזי - אזי חרף התנהלותה של המשיבה שיש בה כדי לעורר תהיות, בשלב זה יש להותיר את המבקש במעצר עד ליום 31.12.2019 שעה 12:00 כפי שהורה בית המשפט.

6. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ב' בטבת התש"ף (30.12.2019).

ש ו פ ט ת